

Sygn. akt IV U 1341/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2019 r.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Bogusław Łój

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Dejewska vel Dej

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2019 r. w Zielonej Górze

odwołania I. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 07.09.2018 r. znak (...)

o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującej I. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres

od 14.05.2018 r. do 14.05.2021 r.

SSO Bogusław Łój

Sygn. akt IV U 1341/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 7.09.2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił wnioskodawczyni I. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu organ rentowy podał, że wnioskodawczyni nie została uznana przez Komisję Lekarską ZUS za niezdolną do pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawczyni I. K. domagała się jej zmiany i przyznania prawa do renty podnosząc iż jest niezdolna do pracy a decyzja pozwanego jest niesprawiedliwa

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

I. K., urodzona (...) złożyła Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych kolejny wniosek z 14.05.2018 r. o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

Orzeczeniem z 12.07.2018 r. lekarz orzecznik ZUS ustalił, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy, a Komisja Lekarska ZUS dokonując oceny stanu zdrowia wnioskodawczyni, na skutek złożonego sprzeciwu, podtrzymała stanowisko Lekarza Orzecznika.

Zaskarżoną decyzją z 7.09.2018 r. organ rentowy odmówił wnioskodawczyni prawa do renty, podając, że nie został spełniony warunek określony w art. 57 ust. 1 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tj. wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy.

okoliczności niesporne, ustalone na podstawie akt organu rentowego

Organ rentowy uznał, że wnioskodawczyni spełnia pozostałe warunki określone ustawą do przyznania prawa do renty okoliczności niesporne,

Wnioskodawczyni ma wykształcenie zawodowe, w ostatnim okresie do 2016 roku pracowała jako sprzedawca, wcześniej nie pracowała, a w latach 1994 - 2000 była uprawniona do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Okoliczności niesporne.

U wnioskodawczyni rozpoznano:

1. przewlekły zespół bólowy kręgosłupa odcinka lędźwiowo-krzyżowego na podłożu zmian zwyrodnieniowych i wielopoziomowych zmian dyskopatycznych,
2. przepuklinę jądra miążdżystego na poziomie L4L5 z uciskiem na struktury nerwowe,
3. rwę kulszową obustronną,
4. padaczkę.

Na podstawie przeprowadzonego badania oraz na podstawie przedstawionej dokumentacji medycznej i wyników badań dodatkowych biegli lekarze sądowi neurolog i internista stwierdzili, że wnioskodawczyni w aktualnym stanie zdrowia jest częściowo niezdolna do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami.

Niezdolność ma charakter okresowy i istnieje od daty złożenia zaświadczenia o stanie zdrowia, tj. od dnia 14.05.2018r. na 3 lata, tj. do dnia 14.05.2021r.

Zdaniem biegłych orzeczenie Lekarza Orzecznika i Komisji Lekarskiej ZUS są dla wnioskodawczyni niesłuszne i krzywdzące.

Dowód: opinia k. 14 – 15 akt sądowych.

W związku z zarzutami pozwanego organu rentowego odnośnie opinii lekarza neurologa – biegły lekarz sądowy neurolog w opinii uzupełniającej w całości podtrzymał swoje wnioski z opinii zasadniczej.

Biegli lekarze, a szczególnie biegła neurolog podtrzymali swoją opinię wydaną w dniu(...) i uważają, że opiniowana I. K. jest częściowo niezdolna do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami, tj. pracownika fizycznego z wykształceniem zawodowym.

W badaniu neurologicznym biegła neurolog stwierdziła znaczne ograniczenie ruchomości kręgosłupa w odcinku piersiowym i lędźwiowym z dodatnimi objawami podrażnieniowymi obustronnie (objawy Lasequ'a obustronnie dodatnie przy kącie 20), z dodatnimi objawami korzeniowymi po stronie prawej (brak odruchu skokowego prawego). W badaniach neuroobrazujących KT i MR kręgosłupa VS stwierdzono wielopoziomowe zmiany dyskopatyczne.

Ponadto u opiniowanej rozpoznano padaczkę leczoną lekami p/padaczkowymi.

Całość obrazu chorobowego łącznie z wynikami badań dodatkowych potwierdza naruszenie sprawności organizmu w stopniu znacznym.

Dowód: opinia uzupełniająca – k. 107 akt sądowych.

Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie okazało się zasadne.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 1270 ze zm.), renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy;
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów;
- 4) nie ma ustalonego prawa do emerytury z Funduszu lub nie spełnia warunków do jej uzyskania.

Zgodnie z art. 58 ust. 1 pkt 5, warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat – jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat.

Przepis art. 12 ustawy emerytalnej stanowi natomiast, że osobą niezdolną do pracy, jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Osobą całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, a także możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art. 13 pow. ustawy).

Przedmiotem sporu było ustalenie, czy wnioskodawczyni I. K. jest niezdolna do pracy. Pozostałe przesłanki przyznania wnioskodawczyni tego prawa były bezspornie spełnione,

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, stwierdzić tymczasem należało, że wnioskodawczyni I. K. jest częściowo niezdolna do pracy, okresowo na okres 3 lat to jest od dnia 14.05.2018 roku do 14.05.2021 roku. Tak o stanie zdrowia ubezpieczonej – w kontekście jej zdolności do pracy – wypowiedzieli się biegli sądowi neurolog i internista.

Ocena bowiem stanu zdrowia wnioskodawczynie w kontekście jej zdolności do pracy – wymaga wiadomości specjalnych i z reguły nie jest możliwa do dokonania samodzielnie przez sąd (tak SN w wyroku z 27.10.2005r., I UK 356/04, LEX nr 276241).

W tym zakresie Sąd skorzystał z opinii biegłych lekarzy i nie znajdując podstaw do jej podważenia, w całości oparł się na ustaleniach biegłych.

Na marginesie, należy przy tym zauważyć, iż dowód z opinii biegłych podlega ocenie, tak jak każdy dowód przeprowadzony w sprawie, ale podważyć tego dowodu nie może samo tylko subiektywne odczucie stron.

Powołani w sprawie biegli sądowi neurolog, internista, na podstawie badania podmiotowego, przedmiotowego i analizy dokumentacji medycznej zgodnie stwierdzili, że wnioskodawczynie z powodu: przewlekłego zespołu bólowego kręgosłupa odcinka lędźwiowo-krzyżowego na podłożu zmian zwyrodnieniowych i wielopoziomowych zmian dyskopatycznych, przepukliny jądra miążdżystego na poziomie L4L5 z uciskiem na struktury nerwowe, i rwy kulszowej obustronnej, jest częściowo niezdolna do pracy zgodnej z kwalifikacjami.

Biegli zwrócili uwagę na znaczne ograniczenie ruchomości kręgosłupa w odcinku piersiowym i lędźwiowym z dodatnimi objawami podrażnieniowymi obustronnie (objawy Lasequ'a obustronnie dodatnie przy kącie 20), z dodatnimi objawami korzeniowymi po stronie prawej (brak odruchu skokowego prawego). W badaniach neuroobrazujących KT i MR kręgosłupa VS stwierdzono wielopoziomowe zmiany dyskopatyczne¹⁴ r.

Sąd w pełni podziela wnioski opinii biegłych lekarzy neurologa i internisty. Opinia została sporządzona wnikliwie i rzetelnie. Wyczerpująco i szczegółowo wyjaśnia istotę stanu zdrowia wnioskodawczynie z uwzględnieniem posiadanych przez biegłych wiadomości specjalnych. Przed wydaniem opinii biegli zapoznali się z dostarczoną im dokumentacją. Przeprowadzając bezpośrednie badania lekarskie, mieli okazję do osobistego kontaktu z wnioskodawczynią, oceny przedstawianego przez nią wywiadu. Dysponowali wszelkimi informacjami umożliwiającymi im wydanie trafnej opinii i informacje te w sposób prawidłowy wykorzystali.

Zważyć w tym miejscu należy, iż specyfika oceny dowodu z opinii biegłych wyraża się w tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez Sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych, tylko w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. Kryteria oceny tego dowodu stanowią również: poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania sformułowanych w nich stanowisk oraz stopień stanowczości wyrażonych w nich ocen (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 25 czerwca 2009 r., V ACa 139/09, LEX nr 551993; wyrok SN z dnia 15 czerwca 1970 r., I CR 224/70, LEX nr 6750).

Sąd nie miał wątpliwości co do prawidłowości wydanej w sprawie opinii biegłych sądowych i nie podzielił zarzutów organu rentowego zgłaszanych wobec tej opinii.

Wobec dostatecznego wyjaśnienia sprawy, wnioski dowodowe pozwanego z pisma z dnia 3.09.2019 r. należało oddalić (k. 121 akt sąd.). Zdaniem Sądu, biegli lekarze swoje stanowisko w tym zakresie logicznie i rzeczowo uzasadnili. Opinia została wydana po przeprowadzeniu osobistych badań wnioskodawczynie, po zapoznaniu się z podawanymi przez nią objawami oraz po zapoznaniu się z całością dokumentacji lekarskiej i kwalifikacjami zawodowymi odwołującej – a efekt końcowy wszystkich tych czynności został przez biegłych zawarty w kategoriach wnioskach opinii.

Mając powyższe na względzie, Sąd na podstawie art. 47714 § 2 k.p.c. orzekł jak w wyroku.